

Sygn. akt: III RC 360/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Zawierciu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Szymiec - Saturnus

Protokolant: sekr. sądowy Teresa Witczak

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2015 r. w Zawierciu

sprawy z powództwa A. S.

przeciwko J. S.

o podwyższenie alimentów

1. Podwyższa od pozwanego J. S. alimenty na rzecz powódki A. S. z kwoty po 100 złotych miesięcznie wynikającej z wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 14.03.2006 r w sprawie sygn.akt I1RC 1536/04 do kwoty po 300 zł/ trzysta złotych miesięcznie, począwszy od dnia 1 sierpnia 2014, płatne do dnia 20-go każdego miesiąca z odsetkami ustalonymi ustawowo w stosunku rocznym od każdej uchybionej raty
2. W pozostałej części powództwo oddala
3. Odstępuje od obciążenia powódki A. S. kosztami postępowania w części oddalającej powództwo
4. Znosi wzajemnie koszty zastępstwa procesowego
5. Nie obciąża pozwanego J. S. kosztami postępowania w sprawie
6. Wyrokowi w punkcie pierwszym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 360/14

UZASADNIENIE

Powódka A. S. w dniu 13 sierpnia 2014r wniosła pozew przeciwko J. S., w którym domagała się zasądzenia od pozwanego alimentów w wysokości po 700 złotych miesięcznie, poczynając od dnia 1 sierpnia 2014 roku w miejsce alimentów orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 14 marca 2006 roku w wysokości po 100 złotych miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu powódka podała, że w wyniku rozwodu powódki i pozwanego obecnie mieszka i pozostaje na wyłącznym swoim utrzymaniu. Jej miesięczny dochód jest niski i wynosi 1463 złotych miesięcznie. Koszty utrzymania powódki są wysokie, bowiem stałe opłaty wynoszą 569,77 złotych miesięcznie, na zakup leków i wizyty u specjalistów przeznaczają zaś miesięcznie kwotę około 796 złotych. Ponadto powódka jest osobą całkowicie niezdolną do pracy, a niezdolność ma charakter trwały.

Pozwany J. S. w odpowiedzi na pozew z dnia 13 października 2014r. wniósł

o oddalenie powództwa w całości. Podniósł, że od czasu orzeczenia rozvodu jego sytuacja uległa znacznemu pogorszeniu. Tak jak powódka, zamieszkuje on sam i samodzielnie ponosi koszty utrzymania mieszkania. Mając 80 lat również cierpi na wiele schorzeń, zmuszony jest zakapować leki. Ponadto spłaca kredyt zaciągnięty na remont mieszkania.

Na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie w oparciu o:

-dane o dochodach stron, koszty i opłaty mieszkaniowe, zaświadczenia lekarskie, faktury za zakup leków, decyzję o stopniu niepełnosprawności, historii leczenia szpitalnego, PIT za 2013r, zeznania pozwanego, zeznania świadka J. Z., akt sygn. I1 RC 1536/04.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 14 marca 2006 roku Sąd Okręgowy w Częstochowie w sprawie sygn. akt I 1RC 1536/04 rozwiązał przez rozwód małżeństwo stron z winy J. S.. Zasadził od powoda J. S. na rzecz pozwanej A. S. alimenty w wysokości po 100 złotych miesięcznie w miejsce alimentów ustalonych w sprawie III RC 659/99 przez Sąd Rejonowy w Z..

W tym czasie A. S. utrzymywała się z emerytury w kwocie 966zł. Miała poważne problemy zdrowotne, często hospitalizowana była w Szpitalu (...) w Z. a także w (...) Szpitalu (...). Miesięcznie na zakup leków i wizyty lekarskie przeznaczała kwotę 600zł. Zamieszkiwała sama i samodzielnie ponosiła koszty utrzymania mieszkania, które oscyływały w granicach 468zł miesięcznie. Nikt nie pomagał jej w utrzymaniu.

Pozwany J. S. wówczas zamieszkiwał w mieszkaniu własnościowym w K.. Samodzielnie ponosił koszty jego utrzymania, przeznaczając na ten cel łącznie kwotę ponad 600zł miesięcznie. Utrzymywał się z emerytury w kwocie 1057zł. Spłacał pożyczkę, uiszczając comiesięcznie ratę w wysokości 170zł. Miał problemy zdrowotne, wymagał stosowania diety, na stałe nie przyjmował leków.

Obecnie powódka ma 77 lat. W dalszym ciągu zamieszkuje sama i samodzielnie ponosi koszty utrzymania mieszkania, uiszczając za czynsz 432,47zł, energię 38,97zł, gaz 68,15zł. Cierpi na liczne schorzenia, pozostaje pod kontrolą lekarzy specjalistów tj. gastrologa, okulisty, neurologa, nefrologa, endokrynologa. Na zakup leków powódka wydaje miesięcznie ok.650zł, na prywatne wizyty lekarskie oraz dojazd ok. 100zł miesięcznie. Powódka utrzymuje się z emerytury

w kwocie 1463,30zł wraz z dodatkiem pielęgnacyjnym w wysokości 206,76 zł.

Pozwany J. S. ma obecnie 81 lat. Utrzymuje się z emerytury, której wysokość po potrąceniu świadczenia alimentacyjnego wynosi 1965,86zł miesięcznie wraz z dodatkiem pielęgnacyjnym.

Zamieszkuje sam i samodzielnie ponosi koszty związane z eksploatacją mieszkania, na które składają się opłaty: za czynsz 400,26zł, energię 81zł, gaz 60zł co dwa miesiące. Ponadto uiszcza opłatę za telefony, stacjonarny i komórkowy, w wysokości 90zł co dwa miesiące, opłatę za użytkowanie wieczyste 48,60zł, podatek od nieruchomości w kwocie 48zł, ubezpieczenie na życie w kwocie 23,10zł. Spłaca również pożyczkę zaciągniętą na kwotę 10.000zł przeznaczoną na wymianę okien, uiszczając miesięcznie ratę w wysokości 500zł. Pozwany od dłuższego czasu cierpi na nadciśnienie i cukrzycę, ma też problemy z płucami, jednakże leczenie podjął dopiero niedawno. Na zakup leków w miesiącach październik-listopad 2014r. przeznaczył łącznie kwotę 487,76zł.

W codziennych, bieżących sprawach pomagają mu córka i wnuczka.

Sąd zważył co następuje:

Żądanie powódki A. S. oparte jest na przepisie art. 138 krio, który stanowi, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Obowiązek alimentacyjny obciążający pozwanego wobec powódki wynika z przepisu art. 60 § 2 krio zgodnie, z którym jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku.

Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne dają podstawę do przyjęcia, że zaistniały przesłanki z art. 138 krio w zw. z art. 60 § 2 krio oraz art. 61 krio. Powództwo zasługuje jednakże jedynie na częściowe uwzględnienie. Od wydania ostatniego orzeczenia dotyczącego alimentów na rzecz powódki A. S. upłynął okres 9 lat.

W tym czasie stan zdrowia powódki uległ znacznemu pogorszeniu. Powódka cierpi na szereg chorób, pozostaje pod kontrolą wielu lekarzy specjalistów. Na zakup leków zwykle miesięcznie przeznaczona kwota ponad 600zł, zdarzają się jednak miesiące, kiedy zmuszona jest kupować leki za kwotę ponad 900zł.

Powódka utrzymuje się z emerytury oraz zasiłku pielęgnacyjnego w łącznej kwocie 1463,30zł, samodzielnie ponosi koszty utrzymania mieszkania, nie może liczyć na pomoc finansową rodziny.

W ocenie Sądu, sytuacja materialna pozwanej w dalszym ciągu jest znacznie trudniejsza niż sytuacja pozwanego. Co prawda J. S. cierpi również na poważne schorzenia, jednakże dopiero od niedawna przyjmuje leki, zatem dopiero od niedawna ponosi dodatkowe koszty swego utrzymania. Ponadto pozwany pobiera świadczenie emerytalne w wysokości 1965,86zł miesięcznie i dotychczas był w stanie zaspokoić swoje potrzeby, bez pomocy finansowej rodziny. Ponadto zauważyć trzeba, że J. S. zawierając umowę pożyczki, winien był zdawać sobie sprawę z tego, iż ciąży na nim obowiązek alimentacyjny wobec byłej żony, która pozostaje z znacznie gorszej sytuacji materialnej i która może liczyć na pomoc finansową jedynie z jego strony.

Analizując powyższe, a przede wszystkim biorąc pod uwagę wysokość świadczenia emerytalnego i miesięcznych wydatków pozwanego, Sąd uznał, że ma on możliwość łożenia na rzecz powódki alimenty w kwocie po 300zł miesięcznie. Zdaniem Sądu kwota 300 złotych miesięcznie leży w możliwościach finansowych pozwanego i nie spowoduje dla niego nadmiernej dolegliwości, zaś dla powódki będzie to kwota wystarczająca na zaspokajanie jej potrzeb.

W pozostałej części Sad oddalił powództwo uznając je za wygórowane, mając na względzie jednocześnie, że obciążenie alimentacyjne zobowiązanego nie może prowadzić do jego popadnięcia w stan ubóstwa .

Z uwagi na powyższe orzeczono jak na wstępie na podstawie art.60 krio, art.61krio i art.138 krio.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na mocy art. 100 k.p.c i art.102 k.p.c.

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 kpc Sąd z urzędu nadał wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności.